

ničivá sila
okultizmu

Imrich Degro

ako sa brániť
taktike zlého ducha

ničivá sila
okultizmu

Môj ľud hynie, lebo nemá poznania.

(Oz 4,6)

ničivá sila
okultizmu

Imrich Degro

ako rozpoznávať
taktiku zlého ducha

Kniha je upraveným a doplneným prepisom audiozáznamu pôstnych kázní z roku 2016.

Vydal: © Zachej.sk, 2017

Autor: © PhDr. Imrich Degro, PhD.

Grafika: © Tomáš Kyška

Editor: Mgr. Martina Bodnárová, PhD.

Použité citáty pochádzajú zo slovenského ekumenického prekladu Biblie.

© Slovenská biblická spoločnosť, Banská Bystrica, 2015

Nihil obstat: ThDr. Daniel Boleš, PhD.

Imprimatur:

Mons. Bernard Bober, arcibiskup - metropolita,
ABÚ Košice – Prot. č. 102/17, 14. 2. 2017

ISBN: 978-80-8211-065-7

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovat' v akejkoľvek podobe alebo akýmkoľvek spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami alebo iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

Úvod

Diabol, zlý duch, okultizmus, veštenie, mágia, čary, odrábači, liečitelia... To sú skutočnosti, s ktorými sa ako exorcista už niekoľko rokov dennodenne stretávam. Spočiatku aj pre mňa samého to bola neznáma a nepreskúmaná oblasť. Zdieľal som presvedčenie mnohých. Teda že vyššie vymenované stačí, že to „pomáha“, a keď to pomáha, tak je to dobré. Aj Biblia hovorí, že tieto veci „fungujú“. No na druhej strane hovorí aj to, že schopnosti čarodejníkov, veštcov, liečiteľov a im podobných sú obmedzené a Boh ich zakazuje. Ak sú teda dobré, prečo sú potom zakázané? Skutočne nám pomáhajú? Kto sa za nimi skrýva? O aké sily ide?

Skôr než budeme hovoriť o zlom duchu, o zbraniach, ktoré používa, o jeho taktike boja proti nám, je dôležité vedieť, že hovoriť veľa o diablove nie je správne. Prečo? Lebo my nemáme byť upriamení na nepriateľa našej spásy,

ale na Víťaza – Ježiša Krista, v ktorom je aj naše víťazstvo. Na druhej strane nehovoriť o diablovei vôbec alebo len málo tiež nie je dobré. Prečo? Lebo potrebujeme poznať zbrane a taktiku nášho nepriateľa, aby sme sa vedeli voči nemu účinne brániť. A tak, milý čitateľ, upriam najprv svoj zrak na Ježiša, Pôvodcu našej spásy a Víťaza nad Zlým, až potom čítaj nasledujúce riadky.

Imrich Degro

Lk 4,1 - 13

Ježiš sa vrátil od Jordánu plný Ducha Svätého. Duch ho vodil štyridsať dní po púšti a diabol ho pokúšal. Počas týchto dní nič nejedol, až celkom vyhladol. Vtedy mu diabol povedal: „Ak si Boží Syn, povedz tomuto kameňu, aby sa stal chlebom.“ Ježiš mu odpovedal: „Je napísané, že človek nebude žiť iba z chleba.“ Potom ho diabol vyviedol na vysoký vrch, ukázal mu v okamihu všetky kráľovstvá sveta a povedal: „Tebe dám všetku túto moc a slávu, lebo patrí mne a dám ju tomu, komu chcem. Ak sa mi teda pokloníš, to všetko bude tvoje.“ Ježiš mu odpovedal: „Je napísané: ‚Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a len jemu budeš slúžiť.‘“ Potom ho zaviedol do Jeruzalema. Tam ho postavil na chrámovej cimburie a hovoril mu: „Ak si Boží Syn, skoč odtiaľto. Veď je napísané: ‚Svojim anjelom prikáže o tebe, aby ťa chránili.‘ A: ‚Oni ťa vezmú na ruky, aby si si neudrel nohu o kameň.‘“ Ježiš mu odpovedal: „Je povedané: ‚Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha.‘“ Keď diabol skončil všetky svoje pokúšania, načas od neho odišiel.

Diabol

V tejto kapitole by som vám rád priblížil nášho nepriateľa, teda aký je, prečo na nás útočí a prečo mu to Boh dovolí. Zároveň chcem predstaviť aj jeho tzv. riadne pôsobenie v našom živote. Zažívame ho všetci a ide o pokušenie.

Existencia diabla

Dnes ľudia upadajú do dvoch extrémov: buď vidia diabla všade (aj tam, kde nie je) a majú z neho obrovský strach, ktorý dokonca chcú vzbudiť aj v iných; alebo, na druhej strane, sú ľudia, ktorí vôbec neveria v diabla a považujú ho iba za rozprávkovú bytosť. Ani jeden, ani druhý postoj nie je správny.

Nezabúdajme, že prírodné či empirické vedy nám odpoveď na otázku, či diabol existuje alebo neexistuje, nedajú. Prečo? Lebo diabol je duch a prírodné vedy môžu skúmať len to, čoho sa môžu dotknúť, čo môžu vidieť, počuť, teda vnímať zmyslami. Odpoveď na položenú otázku

nám môže dať Sväté písmo, cirkevní otcovia, koncily a pápeži.

Napríklad v Lukášovom evanjeliu v stati *Pokúšanie Ježiša na púšti* (Lk 4,1 – 13) čítame, že **diabol existuje**. V Písme (v Starom aj Novom zákone) sa diabol spomína viac ako tristokrát.

Ak skúmame alebo čítame cirkevných otcov, všetci veľmi jasne hovoria, že diabol existuje a že je nepriateľom našej spásy. Tiež mnohé koncily a mnohí pápeži rozprávali o diablove. V tejto súvislosti najvýznamnejším koncilom bol Štvrtý lateránsky koncil v roku 1215, ktorý jasne stanovil náuku o diablove. V dokumentoch Druhého vatikánskeho koncilu sa viac ako osemnásťkrát spomína, že diabol existuje a že nám chce ukradnúť našu spásu. Napokon, v Katechizme Katolíckej cirkvi je niekoľko bodov, ktoré nám jasne dosvedčujú skutočnosť, že diabol existuje. O tom niet pochyb.

Kto je diabol?

Po prvé, musíme povedať, že **je to duch**. Je to anjel. Nemá telo, ako my, je čisto duchovnou bytosťou, preto ho nemôžeme vidieť a preto ani nepodlieha fyzickým zákonitostiam. Okrem toho je Božím stvorením. A ako Božie stvore-

nie **nie je všadeprítomný**. Len Boh je všadeprítomný. Diabol prichádza a odchádza. Z toho, že je diabol Božím stvorením, tiež vyplýva, že **nie je mocnejší ako Boh**. Zlý môže urobiť len toľko, presnejšie môže nám škodiť len do takej miery, do akej mu to Boh dovolí. Diabol nemôže robiť sám od seba to, čo chce.

Diabol bol pôvodne stvorený ako dobrý anjel, ale sám sa z **vlastnej vôle rozhodol, že bude zlý**. Úlohou dobrých anjelov je oslavovať a chváliť Boha a tiež pomáhať nám, ľuďom. V čom nám pomáhajú? Aby sme dokázali prekonať všetky prekážky na ceste k Bohu a spojiť sa s Bohom, vytvoriť s ním spoločenstvo. No keďže sa diabol obrátil proti Bohu, obrátil sa súčasne aj proti človeku. Už neoslavuje Boha, ale nenávidí ho, a tým pádom nepomáha už ani človeku, ale naopak, škodí mu. Toto **jeho rozhodnutie je nezvratiteľné**. Diabol sa už nemôže obrátiť. Je to jeho definitívne rozhodnutie. Tak je vo svojej vôli utvrdený v zlom, že sa už nezmení. Možno to azda prirovnať k situácii notorického alkoholika, ktorý už neprestane piť.

Diabol bol potrestaný za svoje rozhodnutie. Trpí tým, že nevidí Boha z tváre do tváre. Trpí obrovskou nenávisťou. Keď hovoríme, že Boh je láska, tak musíme povedať, že **diabol je nenávisť**. Je spaľovaný nenávisťou. Rád ju rozsieva,

no zároveň sa kvôli nenávisti trápi. A napokon ešte každý zlý duch – lebo ich je obrovská armáda – môže trpieť svojím vlastným hriechom.

Diabol teda nie je sám. **Jestvuje obrovská armáda** zlých duchov, hierarchicky usporiadaná, to znamená, že niekto je major, niekto plukovník, niekto generál, niekto iba poručík alebo obyčajný vojak. Každý z týchto zlých anjelov má svoje meno. Niektorí majú mená podľa hriechov, na ktoré nás navádzajú, napr. duch smilstva, duch pýchy, duch lakomstva a pod. Iní zase majú mená podľa emócií, napr. duch odmietnutia, duch smútku, duch hnevu a pod. Títo duchovia vstupujú do našich emócií (zvlášť bolestných), ktoré možno vyvolal niekto iný, keď nám ublížil, a zintenzívňujú tieto emócie, aby sme sa ešte viac trápili. A napokon, niektorí zo zlých duchov majú svoje vlastné, osobné mená, napr. Lilith, Asmodej, Belzebub, Bál, Azazel, Inkubus, Sukubus a iné. To sú už duchovia „vyššieho kalibru“.

Kde títo duchovia prebývajú? Kde sú, kde sa nachádzajú? Sú v pekle, kde mučia a trápia zatratené duše, a takisto sa pohybujú po zemskom povrchu, aby nás pokúšali a utláčali.

Zároveň diabol, keďže je anjelom, **je osobou, duchovnou osobou.** To znamená, že **má rozum a vôľu**, tak ako každý jeden z nás.

Jeho poznanie však nie je univerzálne, on **nepozná všetko tak ako Boh.** Nepozná naše myšlienky. Môže len na základe pozorovania toho, čo robíme, ako sa správame, predpokladať s určitou pravdepodobnosťou, čo sa asi odohráva v našej mysli. Takisto nepozná ani našu budúcnosť. Tú budúcnosť, ktorá závisí od našej alebo Božej vôle. Ak nám diabol predpovedá (napríklad cez vešticu) našu budúcnosť, tak len tú, ktorú nám on sám chystá (pripravuje). Ale nie našu skutočnú budúcnosť. Diabol dokonca nepozná ani všetky naše hriechy. Pozná len tie, pri ktorých bol, keď nás pokúšal a my sme podľahli. Nevidí do nášho svedomia. Nevie presne, čo sa v našom svedomí deje – on len vníma, že sa vzdalujeme od Boha.

Má pevnú vôľu. Sväté písmo o ňom vždy hovorí ako o kniežati, o autorite, o mocnostiach. Diabol svojou vôľou chce podnecovať našu vôľu. Vzbudzuje v nej rôzne žiadostivosti, zintenzívňuje ich, doslova na ne tlačí, aby ich v nás vybičoval. Avšak môže použiť len to, čo v nás nájde. Do nášho vnútra nemôže priniesť nič nové. Napríklad: ak je niekto taký, že doma večer sedí pred televízorom a hľadá len samé pornokanály

a rôzne erotické filmy, on sám sa pre to otvára, je to jeho osobný hriech. A keď to diabol vidí, môže prísť, aby tú žiadostivosť v ňom zintenzívňoval, povzbudzoval. Použije len to, čo už v dotyčnom človeku nájde, aby oslabil jeho vôľu a aby ju podnietil k zlu.

Prečo diabol na nás útočí?

Z viacerých dôvodov. Jeden som už spomenul – **nenávidí nás**. Konkrétne nenávidí ľudské telo. Prečo? Pretože Ježiš Kristus ho porazil práve v ľudskom tele. A zvlášť nenávidí telo ženy. Prečo? Lebo žena má schopnosť dávať život, čím sa priamo podieľa na Božom stvoriteľskom diele.

Ďalší dôvod je, že **nám závidí spásu**. My môžeme získať to miesto, ktoré on raz a navždy stratil – miesto v nebi. Zároveň Ježiš Kristus svojou smrťou a zmŕtvychvstaním určil definitívny koniec diablovej vlády. Diabol nevie, kedy to bude, ale vie, že jeho koniec je už určený. A preto sa hnevá, je plný zlosti a chce ešte spôsobiť nejakú škodu.

Závažným dôvodom diablovej útoky je **zotrúvanie v stave ťažkého hriechu** a nerobenie pokánia. Tým sa otvárame pre zlého ducha. Diabol zvlášť uprednostňuje niektoré hriechy.